

Posamezna številka:

1 krono.

"TABOR" izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri z dodatkom naslednjega dne ter stane celoletno 180 K, polletno 90 K, četrtletno 45 K, mesečno 15 K. Inskripcije po dogovoru. Pri vsaki naročnini objavi popust.

Naroči se pri upravi "TABORA",
MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

POŠTNA PAVŠALIRANA

TABOR

Posamezna številka:

1 krono.

UREJENIKO so nahajali v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, 1. nadstropje. Telefon interurb. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, prtljaje, desno. Telefon št. 24. BHS poštnoštevilni račun št. 11.737.

Na naročila brez denarja se ne odziva. — Reklame se ne vrnejo.

Leto: II.

Maribor, sobota 8. januarja 1921

Številka: 5.

Konec razprav o ustavnem načrtu naše kraljevine.

Naše čete niso zasedle Krka. — Delavsko vprašanje. — Morilec Esad-paše v Valoni.

Zveza z Bolgarijo

Maribor, 7. januarja.

Zadnje dni se posebno v inozemstvu, a osobito na francoskem mnogo govori o zvezi Jugoslavije z Bolgarijo. Povod temu govorjenju so dale razne izjave bolgarskega ministrskega predsednika Stambulijskega. Iz tujega časopisa so prišle te vesti tudi k nam ter dale povod razpravam v raznih naših listih. Stališče, ki ga zavzemajo različni naši listi, je zanimivo, ker je deljeno po — strankarskem prepričanju.

Dočim o nekateri položili na te vesti mnogo važnosti in pozornosti, jim drugi odrekajo vsak pomen in vsako resnost. Tem drugim se priključujemo tudi mi. Vesti, ki jih je lansiral v svet Stambulijski, so tendenciozni poizkusni baloni. Pred vsem je hotel ta zviti diplomat ugotoviti, kako bo te vesti sprejela naša javnost, posebno hrvatska in slovenska, da na podlagi tega potem nadaljuje s svojim rovarjenjem proti nam. Bolgari so danes istotako naši zagrizeni sovražniki, kakor so bili včeraj, vendar pa so oni, ki se hočejo hliniti za naše prijatelje bolj nevarni nego oni, ki kažejo svoje sovraštvo do nas odkrito.

V Macedoniji in v naših južnih zemljah vodijo bolgarski šoviniisti obsežno protisrbsko propagando, hujšo nego pri nas Nemci. Za to ve tudi sofijska vlada in te šoviniste celo podpira. Na prestolu v Sofiji sedi kralj Boris, sin Koburžana Ferdinanda Dolgonosega, odločen sovražnik Srbije in Jugoslavije sploh, ki išče zveze z vsemi našimi sovražniki. Istočasno pa njegov ministrski predsednik agitira po Evropi za spojitve z Jugoslavijo in Boris in njegovi šoviniisti k vsemu temu čisto molčijo. Že ta molk potrjuje

dovolj, da je agitacija Stambulijskega hinavska.

Bolgare vodi pri vsem njihovem delovanju edina misel, pridobiti nazaj izgubljena ozemlja ob Egejskem morju ter našo Macedonijo. Ker so uvideli, da s silo in z vojno tega ne morejo doseči, bi to radi dosegli diplomatičnim potom. V ta namen so tudi poverili Stambulijskega z agitacijo za zvezo z Jugoslavijo. Zveze so mogoče različne; čisto navadna zveza med Bolgarijo in Jugoslavijo kot državo z državo, zveza Bolgarije z Jugoslavijo kot dela države s samostojno skupno državo ter končno zveza ali spojitve bolgarskega dela jugoslovenskega naroda z ostalimi deli. Bolgari ne mislijo resno z nobeno teh zvez. Za prvo bi morali dobiti nazaj Grški prisojena ozemlja. Koliko bi ta zveza veljala, bo vedel vsakdo, ako opozorimo na nekdanjo zvezo Italije z Avstrijo. Bolgarsko-jugoslovenskabi namreč ne bila nič boljša. Vendar pa bila ta z bolgarske strani še najbolj iskrena.

Druga zveza — federalistično priključenje Bolgarije k Jugoslaviji je dejansko nemogoča, dokler sede v Sofiji Koburžani. V tem slučaju pa, tudi če bi fies prišlo od udeležitve, bi bila podobna naša država bivši dvojni monarhiji Avstriji in Ogrski z vsemi njenimi bolečinami. Če bi imeli dva parlamenta, bi bila nov nestvor, če bi imeli enega, bi pa prišlo v Beograd še par sto Radiću podobnih bolgarskih seljakov, komunistov in drugih prevratnih elementov.

O tretji zvezi, popolnem združenju bolgarskega dela jugoslovenskega naroda pa Bolgari danes nočejo še ničesar čuti. Jugoslovenstvo pri njih še ni ideja, ki bi imela trdna tla, niti med

inteligenco ne. Pač se najde tu in tam kak idealist, toda to se redke bele vrane. Mogoča pa je, da bo bodočnost prinesla tudi to in na to bo treba delovati tudi z naše strani. Kdor pa danes seda na lim Stambulijskemu ter se ogreva za tako zvezo med Bolgarijo in Jugoslavijo, ki bi slonela le na koristlovstvu in na hinavščini, ta samo škoduje naši narodni in državni stvari.

Proslava badnjaka.

Na sv. treh Kraljev popoldne je Maribor prvič doživel, kako naši brati Srbi pričenjajo praznovati svoje božične praznike. Ze pred 14. uro se je na glavnem trgu in po državnem mostu zbiralo na tisoč radovednega občinstva iz vseh slojev in obeh narodnostih; največ seveda je bilo našega jugoslovenskega občinstva. Točno ob polu 15. uri se je pojavil veličasten spreved na državnem mostu, na čelu mu poveljnik višje vojaške realke, polkovnik Jakovljevič. Za prvimi jezdec je svirala vojaška godba, za njo je jezdil barjaktar z ovenčano zastavo, sledili so vojaški jezdec, za njimi „Sokol“ na konjih (blizu 50) na čelu mu novi načelnik brat Novak, nato je sledil „badnjak“ — okrašen voz z 6 belci, na vozu drevesa, določena kot „badnjak“, poleg strelci, ki so pokali s puškami, za badnjakom je jezdil častniški zbor, med katerim je v splošno začudenje in odobravanje jezdil tudi znani katoliški duhovnik dr. Lenard; temu oddelku so sledile ekvipaže z oficirskimi damami; močen vojaški jezdni oddelek je zaključil ta veličastni spreved.

Na Glavnem trgu se je spreved ustavil. Godba je zaigrala „Bože pravdo“

katero je občinstvo poslušalo z odkritimi glavami, oficirji in redovi so salutirali. Nato je v imenu „Jugoslovenske Matice“ spreved pozdravil odvetnik dr. Müller v prisrčnem nagovoru, katerega smisel posnamemo na kratko: Badnjak, ki ga dragi bratje, vršec svoje staroslovenske božične obrede, ta dan zažigajo, naj bo simbol ognju naše ljubezni do domovine, zlasti tudi za naše neodrešene brate, trpeče pod tujim jarmom izven ujedinjene domovine. Tudi oni proslavljajo badnjak, a obračajo svoje oči prepenete po našem ljubljenskem vladarju, obračajo jih na Vas, naša dika je naš ponos, na Vas, srbske vojaške. Kot oni, ljubimo i mi Vas, ki ste naš ponos. Vse kar je iz našega naroda lepega, dobrega, naj Vas venča in kinča na veke! Kakor ste bili dozdej naši spasitelji, bodite nam tudi vnaprej! Naj se razširijo iz badnjaka iskre širom in preko dmovine in naj povedo, da pride i dan rešitve za naše brate! Hristos se rodio! Bog živi vas na vse čase! . .

Za ta pozdrav se je zahvalil poveljnik 45. p. p. polkovnik Draškič, naglašajoč, da so pred 13 dnevi i oni praznovali naš katoliški Božič, da naj bo rojstvo Krista praznik ljubezni med katoličani in pravoslavni in zagotavljajoč, da srbski narod ne pozabi na naše neodrešene brate. Svoj govor je končal z vzklikom: „Zivela, brača Slovenci.“ Ta zaključni pozdrav je našel odmeva v mnogobrojnih odzdravih na naslov Srbov, kralja, regenta in armado.

In zopet je zasvirala godba, nakar se je spreved podal po Gosposki ulici, Aleksandrovi cesti v meljsko vojašnico, kjer so se vršili za ta praznik običajni obredi: pogoščenje, pečenje prašiča na

Fran Podgorjan:

Ljubljansko pismo.

O Božicu 1. 1920.

Kdaj že bi si bil zopet ogledal svojo belo Ljubljano, da nisem imel takega respekta pred ljubljansko meglo, ljubljanskim blatom in ljubljanskimi — škandalami. Ampak na sv. večer sem bil take volje, da bi bil šel tudi na južni pol kibicirat delo temnih elementov, ki pripravljajo veliko ognjeno in vodeno metlo, da z njo korenito pometejo vse, kar leži proti severu, na kupe, za podlago bodočim okamninam, premogovim skladom, petrolejskim vrelcem in drugo tako geološko staro šaro. Toda ker vsled rudarske stavke nisem bil siguran, če moj vlak ne obiti že kje na potu proti Ljubljani, sem si tak izlet na južni tečaj še odložil za čas, ko bo v Jugoslaviji nastal paradiž, v katerem tudi komunisti niti sanjali ne bodo več o — strajkih. Zato sem se na sv. večer odločil za manjše zlo in se odpeljal v belo Ljubljano. Napisal sem si v svojih razgretih možganih vse, kar sem doživel in kar sem mislil celo dolgo pot pod razsvetljavo voza II. razreda, ki jo toplo priporočam bolnikom na očeh za — nočne omarice. Morda s temi spomini iz sv. večera kdaj izpolnim prostor „Tabora“, če bi kdaj

slučajno ta prostor ne bil vporaben za kaj pametnejšega.

No, belo Ljubljano sem ob 23. uri res našel čisto belo — same ljubljanske megle. A čim sem stopil na cesto pred kolodvorom, sem se v svoje veliko veselje prepričal, da je „Jezušček“ pobožne Ljubljančane za sv. večer obdaril s trdo skorjo zmrznjenega blata. Prepričal sem se tudi, da se Ljubljančani zavedajo tega izrednega božičnega darila. Videl in srečal sem kljub mrazu in megli cele trume romati v hrame božje k polnočnici. Ta pogled me je navdal s prepričanjem, kako mora biti naš dobri nadpastir Tone Bonaventura vesel, ko vidi in sliši, da gre največja večina vernih ovac, pa tudi kozlov preko skušnjav liberalnih satanov na vse zadnje vendar le tja, kamor jih kliče in vabi njegovo skrbno naddušno pastirsko srce. Njegov kolega, naš Miha v Mariboru se niti na sv. večer s takimi uspehi ne more hvaliti, zlasti letos ne, ko mu že vse strajka: zvonar, orglar in pevci. Bela Ljubljana je pač ostala Tonetu in sebi zvesta — črna, do današnjega dne.

Tembolj radoveden sem bil, kako izgleda ta bela Ljubljana pri belem dnevu. Ze ob svojem površnem pregledu po mestu na sv. dan sem v svoje veselje opazil, da Ljubljana napreduje — vsaj

z novimi zgradbami. Tam nasproti pošte, na prostoru bivšega vojaškega oskrbovališča sem videl znamenja za monumentalno stavbo Kreditne banke z že dograjenim pet nadstropnim poslopjem določenim za osobe. Takoj za to palačo se bo dvigala velika palača Trboveljske premogokopne družbe. Zgorej proti kolodvoru, na mestu stare predilnice, že stojita dve veliki hiši Jadranske banke, a kakor je že zdaj videti, se zgradi istotam še ena večja stavba proti obema cestama, ki vodita na glavni kolodvor. Na to stran ob Dunajski cesti na vogalu pa je projektirano velikansko poslopje za poštno ravnateljstvo z dohodom od vseh štirih cest, katerih ena preko predilnice še ni izpeljana. Na Resljevi cesti je Juž. železnica zgradila poslopje za stanovanja svojih uradnikov. Koncem južnega kolodvora na vogalu ob Dunajski cesti ob železniškem prelazu se zgradi poslopje, ki je tudi za Maribor silno potrebno, še potrebnjše, kakor za Ljubljano, namreč policijski kontrolni urad za tujce. Vsakdo, ki bo prišel v Ljubljano, se bo moral zglasti na tem uradu, če hoče dobiti stanovanje bodisi le za eno samo uro ali noč v hotelu ali za stalno bivanje v zasebni hiši. Nadzorstvo čez javna prenočišča prevzame policija, ne lastnik, oddaja jih policija, ki vodi natančen pre-

gled o zasedenih in nezasedenih sobah. Isti načrt sem priporočal svojčas tudi za Maribor, kjer bi se moral že zdavno udeležiti, toda kakor vse kaže, naša policija taki prepotrebni reformi in kontroli tujkega prometa ni preveč prijazna. Jaz pa sem prepričan, da če bi se ta načrt praktical tako v Ljubljani kakor v Mariboru že od vsega početka, bi ne bilo ne tu ne tam take stanovanjske mizerije, pa tudi ne takih političnih, verzihiških in tatinskih izgredev, kakor jih je poleg Ljubljane tudi Maribor poln, Ljubljana pa naravnost prepolna.

Pri pogledu na te nove zgradbe, me je objela sramota brezdelja mariborskega stavbenega podjetništva. Ves Maribor vsa tri leta ni zmogel niti ene nove hiše, vse polno bank, a vse se vrivajo v že obstoječe stare hiše, naših multimilijonarjev ni kar nič sram, da se potikajo po privatnih hišah, in nikogar ni, ki bi po vzgledu Ljubljane yzel v roke bič, pa bi jih pognal v — vagone in stare barake. Kakor se mi je od več strani zatrjevalo, je za to spornlad v Ljubljani še polno novih stavenih načrtov, tako, da se bo Ljubljana v par letih izkopala iz dosedanje stanovanjske mizerije.

Kaj sem še videl v beli Ljubljani? Polne cerkve, v njih malo velikih klerikalcev, katerim ne računam tretieredni-

ražnju, vojaki v narodnih nošah, božične pesmi itd. Od tam se je sprevod vrnil zopet skozi mesto najprej do topniškega polka, podčastniške šole in od tu v višjo vojno realko, kjer je pravoslavni župnik Končurevič izvršil zaključeni cerkveni obred z nagovorom ter blagoslovljenjem badnjaka, katerega so nato zažgali.

Omeniti je še, da so bili vsi konji in vozovi lepo okinčani in opremljeni z zelenjem in da je bilo pri vsi vojaški disciplini opaziti svobodno, praznično resno razpoloženje. Cela proslava je napravila zlasti na vse one, ki tega obreda še niso videli, najglobokejši utis in priznanje.

Notranja in zunanja politika.

* **Minister dr. Kukovec v Zagrebu.** V četrtek je prispel v Zagreb novi trgovinski minister dr. Kukovec ter posefil trgovinsko poverjenišvo ter dlje časa konferiral z raznimi zastopniki trgovstva. Govorilo se je tudi o predstojajočih trgovskih pogajanjih z Italijo, katerih se udeleži tudi dr. Kukovec sam.

* **Novi šef kabineta ministrstva trgovine.** Za šefa kabineta ministrstva za trgovino je bil imenovan inspektor dr. Milan Lazarevič.

* **Radić v zvezi z D'Annunzijem in Lenjinom.** Italijansko obmejno orožništvo je aretiralo one legijonarje, ki so okradli D'Annunzijevo blagajno. Pri njih so našli 20 milijonov lir ter korespondenco iz katere je razvidno, da je bil Radić v zvezi z D'Annunzijem in Lenjinom.

* **Razdelitev ministrstva za socialno politiko.** Iz Beograda se poroča: Po zadnji razdelitvi ima ministrstvo za socialno politiko nastopnih osem oddelkov: 1. Splošni oddelk, 2. oddelk za zaščito dece, 3. stanovanjski oddelk, 4. oddelk za zavarovanje delavcev, 5. oddelk za zaščito delavstva, 6. oddelk za socialno skrbstvo, 8. oddelk za državno statistiko.

* **Reka očiščena legijonarjev.** V četrtek popoldan je zapustil Reko zadnji oddelk legijonarjev.

* **Italijanskega vsesocialističnega kongresa,** ki se vrši februarja v Livornu, so se hoteli udeležiti tudi zastopniki moskovske sovjetske vlade, kar pa je italijanska vlada prepovedala.

* **Italijanska zbornica** so sestane k novemu dosedanju dne 26. januarja.

* **Amnestija političnih deliktov v Juljski Benečiji.** Te dni bo izdala italijanska vlada amnestijo vseh pol. deliktov Juljski Benečiji.

* **Proti komunizmu.** Angleška delavska stranka je izdala proglas na vse delavstvo sveta, v katerem obsoja komunizem.

kov, katerih je Ljubljana še danes prebogat. In ravno tako polne, kakor cerkve, sem našel tudi — gostilne. Ljubljana se bo utopila v brezmejnem pijančevanju in lahkomiselnem življenju. Na praznik sv. Stefana je raz vseh ljubljanskih prižnic grmela kletev nadpastirja Toneta Bonaventure čez „brezversko“ časopisje. To proklinjanje za božične praznike se mi je vzgabilo do dna duše. Vzgalilo se mi je, ker to proklinjanje v božjem hramu ne prihaja iz verske potrebe, ampak iz političnih interesov v prid popolnoma demoralizirani klerikalni stranki, ki je glede prave vere največja brezverska stranka na celim božjem svetu.

Pod utisi tega študa sem zapustil belo Ljubljano navidez črnih katoličanov, ki bi radi v svoje temne namene tudi v naprednih vrstah belo Ljubljano še bolj začrnil, kakor je še d.

* **Zarota proti Giolittiju.** Rimska policija je pršla na sled družbi fasistov, ki so nameravali izvršiti atentat na Giolittija. Aretiranih je bilo več oseb.

* **Na Irsko se vrača polagoma zopet mir in red.** Dovolitev homerule upliva ugodno, sinfajnovci že postavljajo kandidata za predstojajočo volitve v lasten parlament.

* **Razmejitve z Italijo.** Komisije za razmejitve Jugoslavije in Italije bodo imenovane obojestransko že tekom prihodnjih tednov ter bodo takoj pričele z delom.

* **Grški parlament.** V sredo se je sestel prvič novi grški parlament. Otvoritvi sta prisostvovala tudi kralj Konstantin in kraljica. Navzočih je bilo tudi nekaj poslancev Venizelosove stranke. Kralj je prečital prestolni govor, v katerem obljublja dalekosežne ustavne reforme v demokratičnem smislu. Povdajal je med drugim tudi veliko ugodnost zveze z Jugoslavijo.

* **Pogodba med Izit-pašo in kemalisti.** Iz Angore se poroča, da je sklenil Izit-paša pogodbo s kemalisti in se vrnil v Carigrad, da predloži zahteve zastopnikom antante.

* **Ukrajinci in boljševiki.** Spricho moskovske brezžične brzojavke z dne 2. januarja, po kateri je osmi vseruski sovjetski kongres ratificiral zvezno pogodbo med Rusijo in Ukrajino, ugotavlja ukrajinski tiskovni urad, da gre samo za dozdevno pogodbo med ostrednjim komitejem ruske komunistične stranke v Moskvi in podružnico tega komiteja, ki nastopa kot ukrajinska sovjetska vlada. Ukrajinsko ljudstvo nima s to dozdevno pogodbo ničesar skupnega. Njkdar je ne bo priznalo in ji tudi vedno odrekalo veljavnost.

* **General Wrangl v Berlinu.** General Wrangl je došel v Berlin.

* **Iz madžarskega parlamentarnega življenja.** Kakor javljajo listi, so na zadnji seji ministrskega sveta mnogi člani vladne stranke izrazili željo, naj bi se narodna skupščina čimprej sklicala. Ministrski predsednik je izjavil glede zapadne Ogrske, da vlada glede tega vprašanja še ne more podati uradne izjave, ker doslej še ni dobila nikakih obvestil v tem oziru; vendar pa bo že zvečer informiral stranke o položaju. Na vsak način pa se narodna skupščina ne bo sklicala predčasno.

* **Gdanska.** Odposlanstvo neodvisnih socialistov iz Gdanskega je dospelo v Varšavo, da prouči razmere na Poljskem. Na ta način namerava uspešno voditi boj proti nemškim nacionalistom v Gdanskem.

* **Stambuljski pri Pilsudskem.** Predsednik Pilsudski je sprejel bolgarskega ministrskega predsednika Stambuljskega v avdijenci, nakar je Stambuljski odpotoval v Toronj in Poznanj.

Dnevna kronika.

— **Socialni škandal: stanovanje v veži.** Da v velikih mestih najrevnejši ljudje prebivajo po kanalih, da nam je vojna prinesla stanovanja po živinskih vagonih, to se nam ne zdi več tako nenavadno. A da se bodo v tretjem povojnem letu v Mariboru tudi hišne veže vporabljale za stanovanje tudi preko zime, s to izredno slavo je obogatel menda edino naš Maribor. Ko smo prejeli obvestilo, da se v Maistrovi ulici št. 2 nasproti parku nahaja v veži stanovanje neke revne ženske, nismo mogli verjeti. Vendar smo odposlali enega naših sotrudnikov tja, da se o tej neverjetnosti osebno prepriča. Omenjena hiša ima proti parku dve veži. Ko gre naš poročevalec skozi prvo vežo, ne opazi ničesar. Ze je mislil, da si je kdo

dovolil nedopustno šalo, pa dobi spodaj v kleti ženo, ki mu je pokazala na dvorišču malo hišico, češ, da se dotična stranka nahaja tam. Prišel je v malo kuhinjo, kjer je dobil dve ženski in kapico otrok. Na vprašanje, katera je tista nesrečnica, se je oglasila mlada žena (imenom Cafuta), vsa prepadla od revščine in bolezní. „Pa kakor vidim, stanujete vendar v hiši, in ne v veži, kakor se govori.“ — „Bo že prav, jaz stanujem v veži, le zdaj par dni, odkar so mi otroci zboleli, sem se zatekla semkaj v kuhinjo.“ In žena ga je nato peljala v njeno stanovanje v drugi veži, ki pelje na dvorišče. V tem ozkem prostoru se nahaja prevsem voz, na njem drva, nekaj ubornega pohištva, a tam pri vratih siromašno korito, ki predstavlja posteljo, poleg še nekaj slinčnega manjšega. „Vidite gospod, to je moje postelja in ono zraven postelje za otroke. Zadnje dni so mi otroci zboleli, in morala sem se zateči k svoji materi — to je ona stara ženica, ki ste jo videli v kuhinji. Zdaj nas je tam devet oseb. Zato moram takoj zopet nazaj tu sem, čim bo vsaj mali otrok boljši.“ — „Ampak tu „stanujete“ le za silo, le še nekaj dni, ne?“ — „O ne, že od Velike noči!“ — „Kaj, že od Velike noči, saj to je nemogoče, da bi Maribor ta škandal že toliko časa prenašal, ne da bi vedela javnost o tem. Kaj niste bili pri stanovanjskem uradu?“ — „O kolikrat že sem prosila in prosila, pa so rekli, da za take ljudi nimajo stanovanja!“ — „Aha, sem nekaj slišal, Vašemu možu se je zgodila nesreča, je zaprt, ne?“ — „Da, zaprt, že 3 mesece in 5 jih še bo.“ In žena je izpovedala celo žalostno povest: da je njen mož strojnik, da ko je prišel iz vojne, ni našel primerne službe, da se je za prvo silo udinjal na magistratu, za katerega je vozil premog s kolodvora, da je imel samo 70 K plače na teden, s katero pri treh otrocih nista mogla shajati, da se je v sili spozabil in prodal za 400 K premoga mesarju Solaku, za kar je bil obsojen na 8 mesecev ječe. In ko se je to zgodilo, jo je vrgl hišni oskrbnik Skala iz prejšnjega stanovanja ven, na kar se je zatekla tu sem v vežo v bližino svoje matere. — Recimo, da je mož zaslužil svojo kazen. Ali ni nikogar v Mariboru, ki bi imel toliko človeške uvidevnosti, da je neodpustljiv socialen škandal, če se tudi nedolžno družino kaznuje s tem, da brez vsake podpore mora že celo leto mrzlo vežo izrabiti za človeško stanovanje?

— **Nemška predrznost.** Iz vrst naših beguncev se nam poroča: Alojzija Hlustig, klobučarka na Glavnem trgu, znana nemškutarka, si v jugoslovenskem Mariboru mnogo dovoljuje. Ni dovolj, da vedno zabavlja čez vse, kar je jugoslovenskega, čez „windische in serbische Bagage“, še nedolžne otroke jugoslovenov psuje s čiči in svinjami. Če se ona do danes ni nasitila jugoslovenske kruha, zakaj ne gre v Avstrijo. Najbrže zato ne, ker dobro ve, da kljub temu, da nas psuje in zasramuje, jo naši jugoslovenski Mariborčani, polni narodne zavednosti, še vedno podpirajo. — Tako dopis. Ze opetovano smo apelirali na naše slovenske trgovce, naj poskrbijo za velikopotezno novo reklamo, da bo vsakdo, ki je res Jugosloven, moral vedeti za vsako odločno narodno trdko in sicer po posameznih strokah in blagu, ki je tam na prodaj. Naši trgovci naj ob enem skrbijo tudi za solidno in točno postrežbo tako, da bo vsak izgovor ničev, da je kupec navezan na nemške predrzneže. Le na ta način se bo nemška predrznost sama ob sebi ubila.

— **Škandalozen nered na ulicah.** Sneg se je večinoma sam spravil iz naših ulic in časa je bilo dovolj, da bi naše ulice, vsaj glavne, izgledalo malo bolj krščansko. Toda skoro po vseh ulicah ležijo še kupi z blatom umazanega snega. Največje ubožno spričevalo za javno snago in red pa si izpostavlja mestna uprava na Glavnem trgu, kjer je občinstvo ob priliki spreveda „badnjaka“ gazilo po kupih blata in snega in to sredi Glavnega trga. To izpričevalo bi si bil g. vladni komisar za slovo lahko prihranil. Škandalozno izgleda

ves ta čas zanemarjena Vetrinjska ulica in Kopališka ulica, ki je polna blata in brez prehoda na ulico, ki pelje proti okrožni sodnji in frančiškanski cerkvi. Če nima mesto dovolj priprave, naj vporabi tiste avtomobile, ki izvažajo dnevno na tisoče zaklane živine k našim sovražnikom preko meje. Tudi vojaška oblast bi šla magistrata gotovo na roko. Treba je le več smisla za javni red in snago.

— **Posnemanja vredno.** Na svatbi vrlega narodnega trgovca g. Hmelaka se nabrali zavedni gospodje, gg. Pinter, Lenard, Čenetič, Serčer, Delak, Andrejčič, Verdnik in Kurinčič znesek 700.— K za Jugoslov. Matico! Gospod Hmelak in njegova soproga, hči savinjskih planin, naj dočakata obilo lepega v svojem zakonu, go podje darovalci pa, kojih nekateri že nagibajo v zakonski jarem, naj naberejo tudi še na bodočih svatbah mnogo darov za našo Matico.

— **Premogarska stavka v Trbovljah.** Trboveljski premogarji so na posvetovanju v četrtek sklenili, da se povrnejo na delo, ako prisili vlada družbo, da podpiše pogodbo glede 25% povišanja mezd s pripombo, da bo posebna komisija tekom 14 dni sestavila nov mezdni red po vzorcu velenjskega.

— **Za ravnatelja državnega moškega učiteljskega v Mariboru** je imenovan prof. Matija Pire.

— **Oddaja nakaznic za premog.** Mestni magistrat naznanja, da se bode od 10. do 20. januarja 1921 izdajalo pri mestnem knjigovodstvu, Rotovski trg 6. soba št. 4 nakaznice za premog. Opozarja se stranke, da si v tem roku preskrbe označene karte, ker se brez njih ne bode izdajalo premoga.

— **Poverjenišvo org. vojn. invalidov, vdov in sirot v Mariboru** naznanja, da se vrši dne 16. januarja 1921 ob 10. uri predpoldne v dvorani restavracije „Fuchs“, Jurčičeva ulica 7, sestanek s predavanji o pomenu organizacije vojn. invalidov, vdov in sirot. Povabljeni so vsi vojni invalidi, vdove in sirote, člani, kakor tudi nečlani. Prosimo za obilno udeležbo. Govorili bodo dr. Brečelj, poverjenik dr. Ribnikar in dr. Jež.

— **Prepovedan bolgarski list.** Notranje ministrstvo je za našo državo prepovedalo bolgarski list „Zarja“, ki prinaša tendenciozno vesti o naši državi.

— **Ob dnevih, ob katerih mestna plinarna ne oddaja plina,** ostane poštni urad Maribor 1 (Glavna pošta) odprt za stranke samo od 8. do 16. ure. Opozarjamo stranke, da uredijo svoje posle na glavni pošti v času med 8. in 16. uro, ker tudi kolodvorski poštni urad ne more jamčiti, da bode v določenih uradnih urah lahko nemoteno posloval.

— **Mestni računski sklepi.** V smislu § 70 občinskega reda za mesto Maribor se javno naznanja, da so računski sklepi o dohodkih in troških za leto 1919 in sicer mestnega zaklada in tujih v upravi mestne občine se nahajajočih zakladov sestavljeni in da bodo razgrnjeni v mestnem knjigovodstvu štirinajst dht, od 8. do 21. januarja 1921, javno občanom na vpogled, da vsakdo lahko navede svoje opazke o njih.

— **Najnovejše frankiranje tiskovin.** Kakor znano, morajo biti tiskovine frankirane najmanj z 20 vinarji (5 parami). Ker pa je zaloga 5 parskih znamk pošla, je odredilo pošto ravnateljstvo, da se frankirajo tiskovin do preklica lahko z polovično 10 parsko znamko, prerezano v smeri diagonale. Na eni tiskovini sme biti samo ena prerezana znamka. Pri tiskovinah, katere je treba frankirati z več kot 5 parami, se polovične 10 parske znamke ne smejo uporabljati, kot tudi v promet z inozemstvom ne.

— **Društvo jugoslovenskih akademikov v Mariboru** opozarja cenjeno občinstvo na svoj akademski ples, ki se vrši danes v soboto ob 21. uri v vseh prostorih nekdanje kazine. Prosimo vse one, ki slučajno vabila niso prejeli, pa se žele plesa udeležiti, da se blagovolijo obrniti na reklamni zavod „Jadran“, Zg. Gosposka ulica 44, kjer dobe naknadno vabila. Čisti dobiček plesa je namenjen za nakup opreme društvenih prostorov, nabavo knjižnice in za podpore revnim članom društva. Odpor.

— **Najsijajnejša prireditev** izmed vseh letošnjih predpustnih zabav bo čisto gotovo danes v soboto se vršeci dobrodelni plesni venček naše požarne bramborice in njenega rešilnega oddelka pri Götzu. Krasne dekoracije dvorane in vseh drugih prostorov bodo prekosile vse pričakovanje še tako razvajenih obiskovalcev. Vsi prodajni šotori so najkrasnejše urejeni; tako se je iz šotora za čaj in kavo napravila originalna japonska čajnica, iz šotora za slaščice zasnežena hišica, iz šotora za tobak star viteški grad itd. V veliki dvorani svira pri plesu godba južne železnice, v beli dvorani novoustavljena godba p žarne bramborice, v drugih prostorih pa šrameljske godbe. Obisk te prireditve se kar najbolje priporoča, ker je čisti dobiček namenjen za nabavo prepotrebne sanitetnega materiala za rešilni oddelak.

— **Strašen zločin v Spodnji Sv. Kungoti.** V noči sv. Treh kraljev je v gostilni Burghard neki Franc Eferl iz dosedaj neznanih vzrokov obstrlel z vojaško puško več oseb, med temi je Marija Šorn obležala mrtva, ostale osebe pa so težko ranjene. Natančneje v jutrajšnjem Taboru.

— **Masaryk dobi mirovno Nobelovo nagrado za leto 1921.** Kulturni odbor narodne skupščine je sprejel danes sklep, da bo predlagal merodajnim faktorjem, da se podeli literarna Nobelova nagrada za leto 1921 pisatelju Alojzu Jirasku, a mirovna nagrada za isto leto predsedniku Masaryku.

— **Za štedenje z razsvetljavo in kurjavo.** Iz Beograda se poroča: Da se šteti s kurjavo in razsvetljavo, je ministrstvo za notranje posle odredilo, da se v vseh oddelkih razen administrativnih vrši služba od 8. do 14. ure.

— **Izgredi brezposelnih v Londonu.** V Islingtonu pri Londonu so se skušali brezposelni polastiti svetovalnice. Policija jih je razpršila in aretirala 20 oseb.

— **Konfiskacija premoženja madžarskega grofa.** „Pesti Hirlap“ poroča iz Budimpešte, da se namerava zapleniti premoženje grofa Mihaela Karolyi radi veleizdaje.

— **Tatvina Rembrandtovih slik.** Iz kontornja bančnega zavoda Emila Heksche v Hamburgu so bile ukradene Rembrandtove slike v vrednosti osem milijonov mark. Najbrže se bode poizkusilo vtihotapiti slike v inozemstvo.

— **Potop parnika „Santa Isabella“.** Španski parnik „Santa Isabella“ se je v noči od 1. na 2. januarja potopil v bližini Villagarcia. Na krovu ladije se je nahajalo 200 oseb, od katerih se jih je rešilo samo 40.

— **Račje pri Mariboru.** Gasilno društvo v Račju priredi v nedeljo dne 16. januarja v gostilni gospoda Baumana plesni venček z mnogobrojnimi sporedom. Začetek ob 15. uri. Sosednja društva se uljudno prosijo, da se ozirajo na to prireditev in se te polnoštevno udeležijo.

Kultura in umetnost.

— **Iz pisarne Sloven. mestnega gledališča.** Na splošno zahtevo se ponovijo v nedeljo popoldan zadnjikrat „Božične slike“, na kar se opozarjajo posebno okoliščini, radi katerih se vrši predstava popoldne mesto dopoldne, kot prvotno določeno. Opozarjamo tudi, da se vršijo „Čarične amaconke“ v nedeljo zadnjikrat zvečer.

— **Igra „Božične slike“** se ponovi v prid slovenske šolske knjižnice v nedeljo 9. t. m. popoldne ob 15. uri.

— **„Zrnje“.** Izšla je 10. številka ter prinaša: Srečko Puncer: Snežinke. (Pe-

sem.) — Srečko Puncer: Od juga. (Pesem.) — Franjo Roš: Srečku Puncerju. (Pesem.) — R.: O Srečku Puncerju. — Antun Ivanovič-Mecger: Ivo Vojnovič. — Dr. Ljudevit Pivko: Dramatsko pesništvo. — Drugo redna sezona „Slovenar. gledališča v Mariboru.“ — Proslava rojstnega dne regenta Aleksandra. — Repertoire. — Vesti uprave. Posamezna številka stane 3 K.

Sloven. narodno gledališče.

Repertoire bodočih dni:

V soboto 8.: „Revček Andrejček“. Izv. abon. V nedeljo 9.: Popoldne ob 15. uri „Božične slike“. Zvečer ob pol 20.: „Čarične Amaconke“. Izv. abon. V ponedeljek 10.: Zaprt. V torek 11.: „V vodnjaku“, „Lepa Galatea“. Ab. B-16. V sredo 12.: „Noč na Hmeljniku“. Abon. C-14.

Porotno sodišče.

(Zaključek)

Temni elementi.

Obmejna mesta kakor je Maribor, so najbolj ugodna gnezda za tiče, katere poštna človeška družba pristeve k temnim elementom.

Eden takih temnih elementov je Alojz Zagovec. Rojen v Gradcu, se je izučil kot ključavničar in kot tak delal pri znani tvrdki Puch. Prehodil je mnogo sveta in s ponosom pravi pri zaslišanju, da bi bil šel tudi v Avstralijo, da ni moral iti v vojno. Zadnje leto je bil v svojem poklicu kot vojak zaposlen v kurilnici v Beljaku, odkoder je osumljen večje tatvine bencina in petroleja pobegniti. Izrabil je zmešnjavo prevrata ter se klatil kot šofer pri avto-kolonah v Ljubljani in Mariboru, dokler ni bil odpuščen. Namesto, da bi se posvetil svojemu poklicu in si na pošten način služil kruha za se in svojo ženo, katero je poročil med vojno, je tavajoč po Mariboru kmalu spoznal, da bi mu mnogo več neslo — tihotapstvo. In to je bilo zanj tem bolj ugodno, ker je imel tu pri nas, kakor tudi v Nemški Avstriji svoje ljudi; v Nemški Avstriji ima ženo, a tu v Mariboru ima svojo sestro itd. Toda mladi mož je prebrisane glave in izračunal je, da pri poostreni obmejni kontroli vkljub temu, da je bil tu in tam preko meje doma, tihotapska kupčija še vedno premalo nese in da se tihotapec vendarle preveč izpostavlja nevarnostim. Lotil se je študij ter se vse višjih načrtov: cestni rop tihotapev in vlom v blagajne.

Dne 17. februarja pretečenega leta je v neki kavarni v družbi svojih tovarišev izvohal tri ženske iz Gradca (Stelzer, Huber in Somer), ki so tudi hodile tihotapiti v Maribor. Cestita družba si je zasnovala genijalen načrt. Izvedeli so kod in kdaj se ženske vračajo proti meji. Sli so ženskam naprotili proti St. Ilju in sicer v vlogi kot cestni roparji in kot obmejna straža. Ko so ženske obložene z blagom prišle na primerno mesto, so jih ustavili. „Rucksäcke hinunter!“ je eden zaupil. Ženske so se seveda prestrašile — bilo je ponoči. Zagovec je posvetil z električno svetiljko. Pometale so nahrbtnike na cesto in se spustile v beg, nekaj teh lopov za njimi, samo da so markirali, kajti eden je zaklical: „Orožniki“, ki so kot bi izrastli iz ceste, že kar tam stali navidežno v obrambo žensk proti cestnim roparjem.

Toda v družbi žensk je bil nek Mariborčan, ki je Zagovca in „policista“ Adama spoznal. V tem oziru se je lo-

povom ta zadnji manever ponesrečil, a glavno kar so hoteli, so dosegli. Zagovec se dela sicer še sedaj jeznega, češ, da od vsega tega podjetja ni nič dobil.

A zato je boljše izpadel drugi načrt v domobranski vojašnici na Veliko nedeljo. Zagovec pripoveduje, da se je še kot vojaški šofer v Mariboru seznanil z nekim vojakom Hrvatom, ki ga je nazival „Pfeifendeckel“. Ta mu je nekoč v kavarni „Meran“ tožil, da je odpuščen in da ne ve s čim bi se preživel. Tudi Zagovec mu je potožil, da samo tihotapstvo premalo nese in da treba kaj drugega pričeti. Nato, da mu je „Pfeifendeckel“ obrazložil svoj načrt glede izpraznitve vojaške blagajne v domobranski vojašnici. Izprva sta imela še enega kompaniona, toda izkazal se je za nezanesljivega, zato sta ga odslovila. Na večer Velike nedelje sta se po vrhu civilne obleke opravila vojaško; eden kot častnik, drugi kot vojak. „Pfeifendeckel“ je šel skozi stražo notri, Zagovec pa je le zunaj čakal, da zmoli narednika Rolaia, ki je stanoval v sobi, kjer je bila glavna blagajna in ki je ob 20. uri zapustil sobo, nakar je „Pfeifendeckel“ izvršil vlom in tatvino. Major Ivan Puniš je 1. aprila prinesel iz Ljubljane 31.941 dinarjev za izplačitev gaže oficirjem; narednik Rolaio bi bil moral to gažo že izplačati, pa jo je obdržal v minuciji, kjer se je nahajalo še 3000 dinarjev kot last Rolaia in zlata damska ura od podnarednika Čuša. Narednik Rolaio ni motil; spremil je domov svojo ljubo, ki je bila skozi celi dan v njegovi sobi. Po kratkem čakanju je prišel „Pfeifendeckel“ kot oficir napravljen dol in Zagovcu zašepetal: „Z Bogom, že gremo“, odšla sta v „Narodno kavarno“, kjer je „Pfeifendeckel“ Zagovcu odštél 65.000 kron in še 3000 kron za kolo. Zagovec je dal vseh 68.000 kron svoji teti Tereziji Jankovič, češ, da je to pri tihotapstvu zaslužil in žena mu je to verjela. Tudi v gostilni Paulitsch v Stolni ulici je imel svoje kupčije s kolesi. V gostilni Holzknecht so pozneje napravili še en večji roparski načrt, ki pa se je izjalovil, ker se je med tem tiček Zagovec že ujel.

Preje se mu je posrečila še ena kupčija in to je nakup osmih vojaških šotorov od nenoznanega četovodje.

Vojaška oblast je radi tega vloma osumila tudi narednika Rolaio, ki se je takoj po vladni vrnili domov in markiral žalost in presenečenje, ko je našel blagajno prazno. Rolaio je ta sum potrdil, ko je iz vojaške bolnice neznanu kam pobegnil. Domneva se, da je bil narednik Rolaio tisti, ki ga Zagovec imenuje „Pfeifendeckel“ in da si je Zagovec tega Hrvata le izmislil. Nekaj tega denarja so našli tudi pri Zagovičevi sestrji v Vojaški ul. št. 7. Vojaška oblast je dobila dosedaj le 11.000 dinarjev nazaj. Tozadevna preiskava se še nadaljuje.

Ker so porotniki razen nakupa šotorov potrdili vsa vprašanja, je bil Zagovec obsojen na pet let težke ječe.

Najnovejša poročila.

Konec razprave o ustavnem načrtu.

LDU Beograd, 6. januarja. Na seji ministrskega sveta v sredo zvečer je bila dokončana razprava o načrtu nove ustave. Sklenilo se je, da minister pravosodja in za konstituantno Trifković, izvrši zadnjo redakcijo nove ustave, da se izroči potem ustavni načrt v tisk in razdeli med poslance. V glavnem se je sprejel načrt ustave vlade dr. Vesniča z malimi izpremembami. Novi načrt ima določbe, da mora biti pouk v ljudskih

šolah obvezen in brezplačen in da se v vsej kraljevini vrši po enotnem programu. Za državni svet in kasacijsko sodišče je uveden volilni sistem.

Naše čete niso zasedle Krka.

LDU Rim, 6. januarja. Agenzia Stefani poroča: Ker se je razširila vest, da so se na otoko Krku izkrcale jugoslovenske čete, se je odposlal tje kaj torpedni rušilec. Po izpovedbi prebivalstva o izkrcanju jugoslovenskih čet ni nobenega govora. Kakor javljajo iz Reke, se vrši transport legijonarjev nemoteno.

Morilec Esad-paše v Valoni.

LDU Beograd, 6. januarja. Iz Skadra javljajo: V Valoni je dospel morilec Esad paše. Nasprotniki umorjenega predsegujka albanske vlade so priredili morilcu slavnosten sprejem ter ga v triumfu peljali skozi mesto kot rešitelja domovine.

Delavsko vprašanje.

LDU Beograd, 6. januarja. Danes ob 9. uri se je v ministrstvu za socialne politike sestala zelo važna konferenca, na kateri so pretresovali gospodarski položaj delavstva in sklenili korake za rešitev delavskega vprašanja vzporedno z vladno akcijo zoper protidržavne elemente. Konference so se udeležili vsi interesirani ministri.

Uzunović je nastopil mesto ministra.

LDU Beograd, 6. januarja. Novi minister za agrarno reformo Uzunović je nastopil svoje mesto.

Pred vladno krizo v Franciji.

LDU Beograd, 6. januarja. Presbipo javlja iz Pariza: V parlamentarnih krogih smatrajo za mogoče, da kabinet Leyguesa demisijonira. Kabinet bo menda podal ostavko pred sklicanjem parlamenta, tako da se bo nova vlada predstavila parlamentu prihodnji teden. Mogoče je, da bo Leygues zopet pozvan, da sestavi novo vlado, ako pa bi se mu to ne posrečilo, se imenujeta osebi bivšega predsednika republike Poincaréja in predsednika sedanjega parlamenta.

Konec stavke graških železničarjev.

DKU Gradec, 6. jan. Na zborovanju stavkajočih železničarjev, ki se je vršilo danes na glavnem kolodvoru, se je sklenilo na podlagi ugodnih poročil na Dunaj odposlanih zaupnikov, po katerih so se dovolile zahteve po izplačilu predjuma 1000 kron, prenehali takoj s stavko in vzpostaviti zopet promet o polnoči. Na progi državne železnice se prične z obratovanjem jutri ob 6. uri zjutraj.

Stambulijski v Pragi.

DKU Praga, 6. januarja. (Čehosl. dop. urad.) Ministrski predsednik Stambulijski je dospel danes zjutraj po enodnevnem bivanju iz Varšave semkaj, kjer je bil opoldne sprejet od zunanjega ministra Beneša. Zvečer bo Stambulijski nadaljeval pot v Romunijo.

Cehoslovaki ne zasedejo zapadne Ogrske.

DKU Praga, 6. jan. Čehosl. dop. urad poroča: V nekaterih listih javljena vest, da se bode zapadna Madžarska, ki ima pripasti Avstriji, zasedla po čehoslovaškem vojaštvu, je popolnoma netočna in brez vsake resne podlage.

Regent v Topoli.

LDU Beograd, 6. jan. Prestolonaslednik Aleksander bo obhajal božično praznike v Topoli.

Prostovoljna požarna bramba ter njen rešilni oddelak v Mariboru.

V soboto, dne 8. januarja 1921 ob 20. uri zvečer v dvoranih pivovarne Götz

velik dobrodelni plesni venček

Tri godbe. Različni šotori. Velik srečolov. Originalni japonski čajni šotor itd. Krasne dekoracije.

Spoštovane obiskovalce te prireditve se uljudno prosi, da prinesejo svoja na ime se daseča vabila seboj.

Gospodarstvo, trgovina.

| Volna na Balkanu. »Near Last« ceni količine volne na Balkanu, ki ne najdejo kupca, na 1 milijon angleških funtov.

| Direktni železniški promet Praga—Zagreb—Beograd. Čehoslovaško železniško ministrstvo je dovolilo direkten vlak med Prago, Zagrebom in Beogradom, ki bo vozil trikrat na teden.

| Spojitev Dalmacije z Bosno in Hrvatsko. Dalmatinska pokrajinska vlada se je obrnila na ministrstvo prometa, da se kolikor mogoče hitro prične delo za spojitve Dalmacije, Bosne in Hrvatske, kar bi se zgodilo z ustanovitvijo železniške proge preko Knina.

| Pred nemško—jugoslovensko trgovsko pogodbo. Kakor se doznava iz verodostojnega vira, se v Nemčiji zelo deluje za vpostavo nemško—jugoslovenskega trgovskega sporazuma. V ta namen se namerava ustanoviti tozadevne zbornice, ki bi se pečale izključno s trgovino z Jugoslavijo. Take zbornice bodo pričele delovati že s prvim februarjem v Berlinu in Monakovem, v Leipzigu in drugih večjih mestih pa pozneje.

| Svoboden izvoz iz Grške. Grška vlada je dovolila svoboden izvoz poljedelskih predmetov v obče, nadalje orožja, biskvitov, kruha, čevljev masla, cereali, kondensiranega mleka, polenovk, kave, sira, jajc, moke, stročnic, goriva, vžigalic, eksplozivnih snovi, kovin ter maslenih preparatov, maslenega olja, petroleja, krompirja, riža, soli, sladkorja, mila, lesa za gradbo in volne.

| Nadaljni padec bombaževine na Angleškem. Po brzovavih iz Londona se padanje cene bombaževine še ni ustavilo. Angleški bombaž notira že za 50 točk nižje.

| Pred zaključkom rusko-angleške trgovske pogodbe. Po neki londonski vesti potuje Krasyn v soboto v Moskvo, da predloži sovjetski vladi načrt pogodbe z Anglijo radi zopetne upostave trgovskih stikov.

| Čehi in obratni sveti. »Pravo Lidu« javlja, da sta bila iz Prage poslana dva uradnika v Nemčijo in v Avstrijo, da tam proučujeta obratne svete.

| Francoski papir. Tvojniški vagon novinskega papirja stane po zadnji določbi 280 frankov á 100 kg. Pričakuje se še nadaljni padec cene.

| Zborovanje mednarodne trgovske zbornice v Parizu. Mednarodna trgovska zbornica v Parizu bo imela svoje plenarno zborovanje 5. in 6. julija t. l. v Londonu. Na zborovanje je bilo objavljeno tudi naše trgovsko ministrstvo, ki bo poslalo na konferenco svoje delegate.

| Nemško—avstrijski izvoz, uvoz in prevoz. V prihodnjih dneh se bode objavila s privoljenjem glavnega odbora narodnega sveta nova naredba o izvozu, uvozu in prevozu blaga čez avstrijsko mejo, ki bode vsebovala važne spremembe napram obstoječim predpisom. Pred vsem se bode omejila dosedanja splošna uvozna prepoved na osnovi vladnega pogovora. Na drugi strani se bode prepovedal dosedanj prosti uvoz iz Čehoslovaške, Poljske in madžarske ter se bodo v bodoče uvažali le oni predmeti, ki niso zabeleženi na prepovedni listi. Prepoved izvoza se bode po možnosti omejila. Prevoz je popolnoma prost in v poljubni močini. Ta nova naredba stopi v veljavo z dnem 15. januar, t. l.

| Tuji kapital v angleških premogokopih. O priliki glavne seje Nemškega Delniškega društva za eksploatacijo kamenega olja se je ugotovilo, da je prešel velik del delnic v inozemske roke. Iz mesta Lilla je najavljeno delnic v vrednosti 1 milijona,

iz Pariza 1 milijona, iz Rima 7 milijonov in iz Češke 4 milijonov za zasloplstvo na glavno zborovanje.

| Ameriška financa. Ameriški finančni tajnik je objavil nedavno svojo letošnjo poročilo o finančnem položaju Amerike. Takoj začetkoma hvali in odobrava zvišano obdavčenje na prihode, na prejemke in na luksuzne predmete, avtomobile, gramofone, muzik. instrumente in kinematograf. predmete. Finančni tajnik zastopa stališče, da je neobhodno potrebna ekonomija državnih izdatkov.

| Ustanovitev italijanske banke v Jugoslaviji? Pod tem naslovom prinaša praški »Merkur« sledeče po-

ročilo: Generalni ravnatelj Castiglioni je imel pogovore v Budimpešti radi osnovanja jugoslovenske banke in skupno z generalnim ravnateljem »Madžarsko-italijanske banke« Eberon na Dunaj. Istodobno z njima so od-potovali na Dunaj tudi generalni direktor »Domovinskega društva za industrijo« dr. Hartenstein in ravnatelj »Madžarsko-italijanske banke« Tibolanyi. Iz Dunaja nameravajo odpotovati v Jugoslavijo, kjer imajo madžarske banke deloma svoje podružnice, deloma pa tudi kapital.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Čistokrven volčji pes

se je zgubil. Odda se proti feji nagradi Aškerčeva ulica (Carnerigasse) št. 3, pritličje, levo, pri g. Zwirn. 14

Velika pošiljatev limon, orig. zaboj po 300 komadov á 200 K, pri trdku Vinko Hmelak, Maribor, Slomškov trg 6. 3 3-2

Kleparji!

Vse kleparske stroje in orodja ima stalno v zalogi zastopstvo trdke Erdmann & Kircheis, Aue:

Ing. Karlo Okretič i drug
Zagreb, Matzova ul. 25

Strugalnice, vrtnice, brusilnice, žage za pločevino, gladilnice itd. 11 4-1

Mala oznanila.

Sluga se takoj sprejme v javni bolnici v Mariboru. 13 3-1

Babica, katera bi hotela poslovati v javni bolnici v Mariboru, naj se takoj javi. 12 3-1

Radi selitve se po nizki ceni takoj prodaja: Kuhinjska oprava, steklenice in stari papir. Maistrova ulica 14, III. nadst. 15

Hiša

v Mariboru, s 14 stanovanji, se prodaja. Vprašati Goričan, Lajtersberk 343. 16

Priden in vesten

delavec

se takoj sprejme v tiskarni, Strossmajerjeva ul. št. 5.

Velika pošiljatev

Limon
v orig. zabojih po 300 komadov á K 200—

Sveče
Riža

Caj v originalnih zabojih ali odprti 4 2-2

Caj v paketih
1 dkg á K 2—
6 « « K 10—
10 « « K 16—
12 « « K 20—

Poper beli in črn
Piment Cassia

pošilja vsako množino po željeznici in pošti trdka

Vinko Hmelak

Maribor, Slomškov trg 6.

MARIBORSKA TISKARNA D.D.

Centrala: Jurčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmajerjeva ul. 5.

Izvršuje vsa v tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posetke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izvrše ter se zaračunajo najceneje.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Podružnica:
Telefon
št. 3/VI.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi
in najnovejšimi stroji in črkami.